

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 8P/457/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414207689
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kralovičová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2015:1414207689.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou JUDr. Andreou Kralovičovou, vo veci starostlivosti o maloletú K. Z. A., nar. XX.XX.XXXX., št. prísl. SR, bytom ako navrhovateľa, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny so sídlom Malacky, Záhorácka ul. č. 2942/60A, dieťa rodičov: F. M., nar. XX.XX.XXXX., št. prísl. SR, bytom A.. XXX a A. A., nar. XX.XX.XXXX., št. prísl. SR, bytom A.. XXX, o návrhu A. S., nar. XX.XX.XXXX. a K. S., nar. XX.XX.XXXX., obaja št. prísl. SR, bytom C., C. ul. č. X, t. č. O., K. ul. č. XXX, na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, takto

rozhodol:

Otec je povinný prispievať na výživu maloletej K. Z. A. j, nar. XX.XX.XXXX zvýšeným výživným zo sumy 30 Eur mesačne sumou 70 Eur mesačne, počnúc 01.04.2015, ktoré výživné je povinný zasielať k rukám navrhovateľov, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Matka je povinná prispievať na výživu maloletej K. Z. A., nar. XX.XX.XXXX zvýšeným výživným zo sumy 25 Eur mesačne sumou 50 Eur mesačne, počnúc 22.04.2015, ktoré výživné je povinná zasielať k rukám navrhovateľov, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Zročné výživné za obdobie od 22.04.2014 do 31.03.2015 vo výške 282,47 Eur, je matka povinná uhradiť k rukám navrhovateľov, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave č. 13P 228/2011-47 zo dňa 10.01.2012, v časti výroku o výživnom pre maloletú K. Z..

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom podaným Okresnému súdu Bratislava IV v Bratislave dňa 22.04.2014 sa navrhovatelia domáhali zvýšenia výživného pre maloletú K. Z., ktorá bola rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave zverená do ich spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti. Uviedli, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti nastala zmena pomerov ako na strane maloletej, tak aj na strane jej rodičov.

Uznesením č. k. 13P/111/2014-15 zo dňa 17.06.2014, právoplatným dňa 14.10.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. 11CoP 378/2014-21 zo dňa 12.09.2014, preniesol Okresný súd Bratislava IV v Bratislave miestnu príslušnosť vo veci konať s poukazom na ustanovenie § 177 ods.2 O. s. p. na tunajší súd. Tunajší súd obdržal spis dňa 24.10.2014.

Na pojednávaní dňa 15.04.2015 navrhovatelia upravili svoj návrh na zvýšenie výživného, tak, že žiadali, aby súd zaviazal otca prispievať na výživu maloletej zvýšeným výživným zo sumy 30 Eur mesačne na sumu 70 Eur mesačne, počnúc od 01.04.2015 a matku prispievať na výživu maloletej zvýšeným výživným, počnúc od podania návrhu; výšku výživného ponechali na úvahu súdu.

Otec s návrhom navrhovateľov súhlasil, uviedol, že je ochotný prispievať sumou 70 Eur mesačne na maloletú, počnúc od 01.04.2015.

Matka maloletého dieťaťa sa na pojednávanie vo veci nedostavila, písomným podaním doručeným súdu dňa 14.04.2015 žiadala o ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní. Súd s poukazom na ustanovenie § 119 O. s. p. neakceptoval jej ospravedlnenie, keďže matka neuviedla žiadne tak relevantné dôvody svojej neprítomnosti, ktoré by súd akceptoval; len uvedenie „rodinných dôvodov“ je vyjadrenie vágne, neadresné, nekonkrétne. Preto súd s poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 O. s. p. konal a rozhodol v jej neprítomnosti za súčasného rešpektovania ústavne garantovaných práv ostatných účastníkov konania (článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

Zástupca kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa sa k návrhu navrhovateľov pripojil, navrhol zvýšiť výživné pre otca na 70 Eur mesačne, výšku výživného pre matku ponechal na úvahu súdu.

Súd vykonal dokazovanie vypočítaním prítomných účastníkov, oboznámil sa s potvrdeniami o príjmoch rodičov, trestným rozkazom Okresného súdu Malacky č. 1T 69/2014 zo dňa 09.09.2014, obsahom spisov Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave č. 13P 228/2011 a č. 25P 106/2012, ako aj obsahom ostatného spisového materiálu a zistil, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave č. 13P 228/2011-47 zo dňa 10.01.2012 bola maloletá zverená do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov, otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 30 Eur mesačne, matka bola zaviazaná prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 25 Eur mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 08.02.2012. Dôvodom zverenia maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov bola skutočnosť, že rodičia nemali možnosť riadne vychovávať a zabezpečovať starostlivosť o maloletú; matka bola umiestnená v Ústave na výkon trestu odňatia slobody H. - L., kde bola pracovne zaradená, v období od marca 2010 do mája 2010 s príjmom vo výške 51,32 Eur brutto, z uvedenej sumy jej boli vykonávané zrážky na úhradu výživného vo výške 12,22 Eur mesačne. Otec maloletej bol rozvedený, splácal úver, mal jednu ďalšiu vyživovaciu povinnosť, k synovi Jozefovi, nar. 06.12.1993.

Maloletá K. Z. mala v tom čase dva roky, starostlivosť o maloletú v plnom rozsahu zabezpečovali navrhovatelia.

V súčasnosti je maloletá K. Z. naďalej v náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov, ktorí sa o ňu riadne starajú, navštevuje materskú školu v C.. Má zhoršený zdravotný stav, trpí častými infekciami horných dýchacích ciest, má atopický ekzém, zle počuje na ľavé ucho.

Navrhovateľka je s maloletou na rodičovskej dovolenke (do júna 2015), poberá prídavky na dieťa vo výške 23,52 Eur mesačne, rodičovský príspevok vo výške 203,20 Eur mesačne, opakovaný príspevok dieťaťu zverenému do náhradnej starostlivosti vo výške 83,13 Eur mesačne.

Matka, sestra navrhovateľky, sa o maloletú takmer nezaujíma, v období od 15.04.2013 do 09.07.2013 bola zamestnaná v spoločnosti R., s.r.o. s priemerným mesačným príjmom za uvedené obdobie vo výške 216,80 Eur netto, v období od 24.09.2014 do 04.11.2014 bola zamestnaná ako operátor výroby v spoločnosti A., s.r.o. s priemerným príjmom vo výške 70,15 Eur netto mesačne. Pracovala aj v rámci dohôd vykonávaných mimo pracovného pomeru, a to v období od 02.02.2013 do 09.02.2013 v spoločnosti P. H., s.r.o. na základe dohody o vykonaní práce s príjmom vo výške 19,36 Eur netto, v období od 27.03.2014 do 23.06.2014 u zamestnávateľa S. S., IČO: XXXXXXXX; za uvedené obdobie jej bola vyplatená suma v celkovej výške 74,56 Eur netto, v období od 08.01.2015 do 31.01.2015 v spoločnosti P., s.r.o. s príjmom vo výške 176,10 Eur netto. Na výživu maloletej neprispieva. Trestným rozkazom Okresného súdu Malacky č. 1T 69/2014 zo dňa 09.09.2014, právoplatným dňa 23.09.2014, bola, za prečin zanedbania povinnej výživu podľa ustanovenia § 207 ods. 1 Trestného zákona, odsúdená

k trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov; súd matke uložil povinnosť v skúšobnej dobe zameškané výživné zaplatiť.

Otec je od 01.04.2013 zamestnaný v spoločnosti C. P., spol. s r.o. s priemerným príjmom vo výške 542,11 Eur netto mesačne, od 02.10.2014 je práceneschopný, pričom podľa vyjadrenia zamestnávateľa, po ukončení doby práceneschopnosti bude pracovný pomer otca ukončený pre organizačné dôvody na strane zamestnávateľa. V období od 31.07.2014 do 15.08.2014 bol zamestnaný v rámci Dohody o pracovnej činnosti v spoločnosti C. - K., s.r.o. s príjmom za uvedené obdobie vo výške 311,04 Eur netto. Inú vyživovaciu povinnosť nemá, na výživu maloletej prispieva.

Podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa.

Podľa § 45 ods. 7 Zákona o rodine, vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká.

Podľa § 45 ods. 8 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 veta prvá, Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškania s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že pre posúdenie schopností a možností rodiča v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové (prípadne aj majetkové) pomery, ale jeho reálne zárobkové (prípadne aj majetkové) možnosti, dané okrem iného jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností a pod. (R 74/1969). Pre určenie výšky výživného pre maloleté dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové schopnosti a možnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, vzdelaním, pracovnými skúsenosťami a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných vlastnostiam rodičov (R 76/1968). Pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti k maloletým deťom je treba mať na zreteli, že zaistenie tejto výživy sa týka nielen výživy vo vlastnom slova zmysle, ale všetkých nevyhnutných potrieb pre život kultúrneho človeka (R 30/1990). Pri hodnotení schopností a možností rodičov prispievať na výživu detí, pokiaľ došlo ku zmene zamestnania niektorého z rodičov znamenajúcej pokles jeho zárobku, treba zistiť aj dôvody takejto zmeny (R 3/1967).

Podľa článku 41 ods. 4 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

Podľa článku 18 ods. 1, 2, 3 Dohovoru o právach dieťaťa, ktoré prijalo Valné zhromaždenie Spojených národov 20. novembra 1989, štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru musia vynaložiť maximálne úsilie na to, aby bola uznaná zásada, že obidvaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a rozvoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí byť pritom najlepší záujem dieťaťa.

Vzhľadom k vykonanému dokazovaniu súd dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného pre maloletú K. Z. je dôvodný - od poslednej úpravy výživného uplynula doba viac ako 3 roky, za toto obdobie sa niekoľkokrát zmenili pomery u maloletej K. Z. - nastúpila do materskej školy, býva často chorá, trpí infekciami dýchacích ciest, atopickým ekzémom. Jej potreby vzhľadom na plynutie doby teda primerane vzrástli - jednak úmerne k jej veku, jednak vzhľadom k jej zdravotnému stavu.

Čo sa týka počiatku zvýšenia výživného - i keď je možné výživné pre maloleté dieťa zmeniť i spätne, najviac však na dobu 3 rokov od podania návrhu (§ 77 ods. 1 ZR) navrhovateľa nežiadali výživné určiť spätne - u otca v rámci úpravy svojho návrhu na pojednávaní dňa 15.04.2015 navrhli zvýšiť výživné od prvého dňa v danom mesiaci - teda od 01.04.2015, u matky od podania návrhu - preto sa súd spätným výživným nezaoberal a výživné zo strany matky zvýšil od podania návrhu, t.j. od 22.04.2014 a výživné, na plnenie ktorého zaviazal otca, zvýšil aj s prihliadnutím na súhlas otca a stanovisko zástupcu kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa od 01.04.2015.

Pri ustálení novej výšky výživného súd vychádzal zo zistených majetkových a príjmových pomerov oboch rodičov, zohľadnil materskú školu, ktorú maloletá navštevuje a osobnú starostlivosť navrhovateľov o maloletú, jej zdravotný stav ako aj vek dieťaťa - zohľadnil teda celkový vývoj a vzrast životných nákladov maloletej, zároveň zohľadnil možnosti a schopnosti rodičov podieľať sa na úhrade týchto nákladov.

Súd konštatuje, že celkovú osobnú starostlivosť o dieťa zabezpečujú navrhovatelia, títo zabezpečujú všetky životné potreby dieťaťa vo faktickej rovine (bývanie, ošatenie, zdravotná starostlivosť) a zároveň

vytvárajú vhodné podmienky na rozvoj sociálneho a kultúrneho bytia dieťaťa. Vzhľadom k tomu, že rodičia sa s maloletou nestretávajú, javia o ňu minimálny záujem, pričom na jej výživu prispieva len otec v rámci určeného výživného, je možné konštatovať, že citovú a materiálnu starostlivosť o dieťa zabezpečujú navrhovatelia výlučne zo svojich zdrojov.

Súd zhodnotil aj možnosti a schopnosti rodičov platiť požadované výživné - tu dospel k záveru, že rodičia stanovené výživné pri svojich príjmoch a pri celkovom zabezpečovaní svojich potrieb budú schopní platiť. Otec je zamestnaný s priemerným mesačným príjmom vo výške 542,11 Eur netto. Súdu sa nepodarilo v konaní zistiť, či matka maloletej je v súčasnosti oficiálne zamestnaná (v období od 08.01.2015 do 31.01.2015 pracovala v spoločnosti P., s.r.o. s príjmom vo výške 176,10 Eur netto), dokazovaním má však preukázané, že je schopná mesačne dosahovať jej potrebám primeraný príjem, poukazujúc na jej krátkodobé zamestnania v rámci dohôd o vykonaní pracovnej činnosti.

Rodičia iné vyživovacie povinnosti v súčasnosti nemajú (otcovi odpadla vyživovacia povinnosť k už plnoletému synovi).

Preto po zhodnotení dôkazov jednotlivo, súd konštatuje, že výživné vo výške 70 Eur zo strany otca a 50 Eur zo strany matky je primerané najmä schopnostiam a možnostiam rodičov toto výživné plniť.

Navrhovatelia tak budú mať okrem výživného od rodičov k dispozícii pre K. Z. i prídavky na dieťa ako podporu zo strany štátu, rodičovský príspevok a opakovaný príspevok

dieťaťu zverenému do náhradnej starostlivosti. Finančná suma pre výživu maloletej K. Z. tak vychádza na viac ako 420 Eur mesačne, čo je suma dostatočná pre pokrytie potrieb maloletej.

Pri takto určenom výživnom vzniklo matke zročné výživné za obdobie od 22.04.2014 do 31.03.2015 vo výške 282,47 Eur, na úhradu ktorého súd matku zaviazal v zákonnej lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 160 ods. 1 O. s. p. ; otcovi zročné výživné nevzniklo.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 , písm. a) O. s .p., nakoľko ide o konanie, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Malacky na Krajský súd v Bratislave, písomne, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c. súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d. súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e. doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona /Zákon č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení/.